

La cúpula de l'església de Sant Andreu de Palomar finalitza la seva restauració

- Les obres han rehabilitat i consolidat la cúpula i la llanterna de l'edifici
- L'obra ha sigut finançada per Arquebisbat de Barcelona, Generalitat de Catalunya, en el marc del programa de l'1% cultural, i l'Ajuntament de Barcelona

Aquest mes han finalitzat les obres de restauració de l'església de Sant Andreu de Palomar, situada a la plaça Orfila del barri de Sant Andreu de Barcelona. Aquestes s'han centrat en la rehabilitació i consolidació de la cúpula i la llanterna d'aquest edifici característic del paisatge de Sant Andreu. El proper dissabte 27 de novembre i coincidint amb la celebració de la Festa Major, la parròquia inaugurarà la restauració amb un acte on line.

L'actuació ha estat promoguda per l'Arquebisbat de Barcelona i la parròquia de Sant Andreu de Palomar; el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i l'INCASÒL, en el marc del programa de l'1% Cultural, i l'Ajuntament de Barcelona, a través de l'Institut Municipal del Paisatge Urbà i la Qualitat de Vida.

Les obres han suposat una inversió total d'1.101.966,00 euros, incloent les inversions dutes a terme els darrers anys en concepte de mesures de seguretat i protecció. Un 39,57% ha estat aportat per l'Arquebisbat de Barcelona i la parròquia de l'església i la resta, el 60,43%, a parts iguals, per l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya.

Detalls de la cúpula restaurada de l'església de Sant Andreu de Palomar, a Barcelona.

■ Comunicat de premsa ■

Les obres de restauració de l'església de Sant Andreu de Palomar, basades en el projecte de Bis Arquitectes i dirigides per l'arquitecte Josep Esteve, juntament amb l'aparellador Francesc Belart (DEO i CQ) i l'aparelladora Elvira Altadill (S S), han estat executades per l'empresa Rècop Restauracions Arquitectòniques S.L. S'han centrat en la cúpula, la llanterna i l'estructura que la suporta. Aquests elements presentaven lesions, envelliment i desgast dels materials al tractar-se dels elements més exposats de l'edifici a les inclemències climàtiques com el vent, l'aigua i especialment els canvis de temperatura i la radiació del sol.

Les peces vermelloses del casquet de la cúpula s'han col·locat totes noves. Tot i que la previsió era conservar-les fent un cosit de les esquerdes, va ser inviable perquè la degradació era massa important i, a més, estaven preses amb morter de ciment. Pel que fa a les peces ceràmiques dels 8 nervis, s'han pogut recuperar i consolidar, excepte les peces d'un dels nervis que estaven caigudes que s'han restituit amb peça ceràmica nova, seguint el criteri de restauració avalat pel Departament de Cultura. A més, s'ha pogut restaurar els vitralls originals de la llanterna, i s'ha restaurat i reforçat la creu original de la part superior de la cúpula.

Per poder executar aquestes intervencions s'han hagut de muntar 2000 m² de bastides amb una alçària màxima de 66 m amb una marquesina exterior. Les obres ha tingut una durada de 12 mesos sense comptar el temps de paralització per la pandèmia de la Covid-19.

Sant Andreu de Palomar, patrimoni protegit

L'església de Sant Andreu de Palomar està protegida urbanísticament, amb el nivell de protecció C, pel Catàleg de Patrimoni Arquitectònic de Barcelona. És de planta de creu llatina, de tres naus i amb una gran cúpula sobre el creuer, acabada amb un cupulí o llanterna. La façana, concebuda monumentalment amb un llenguatge eclèctic amb influències historicistes, destaca per la seva solució de gran portal, que inclou la rosassa, i per la potent torre que el flanqueja. Tota ella està resolta amb pedra de Montjuïc, llevat de la torre, realitzada en obra de maó a cara vista.

L'església actual es va iniciar el 1850, probablement sobre restes d'una anterior d'origen romànic. Posteriorment, en la dècada dels anys 70, pren la direcció de les obres l'arquitecte sant andreuenc Pere Falqués i Urpi el qual va bastir les naus i la cúpula. L'any 1882 la cúpula es va esfondrar. A partir d'aquí, pren la direcció de les obres i la reconstrucció de la cúpula l'arquitecte Josep Domènech i Estepà, fent-la doble i afegint-hi una llanterna. També, serà qui projectarà la façana actual que, en un principi, es resolia simètricament amb dues torres.

Durant els fets de la Setmana Tràgica (1909), el seu interior va ser cremat totalment, i es va refer posteriorment. En la dècada dels anys 1960 es va decorar interiorment amb pintures al fresc, obra del pintor local J. Verdaguer. Arran de les obres de construcció del ferrocarril Metropolità (1965-67) es van produir nous assentaments en l'edifici que van provocar importants lesions. L'any 1984-85 es van realitzar una operació de consolidació, sota la direcció de l'arquitecte David Barrera Viladot.

Podeu visionar el vídeo final de l'obra en [aquest enllaç](#). Podeu utilitzar aquest vídeo indicant-ne l'autoria: Rècop Restauracions Arquitectòniques

23 de novembre de 2020